

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8C/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614205427
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4614205427.5

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v právnej veci navrhovateľa: Z. L., J. XX.XX.XXXX, Y. G. K. H.Q. XXX/XX, XXX XX Y., K. zastúpeného Mgr. Jurajom Šimunym, advokátom, Nám. M. R. Štefánika 30/33, 955 01 Topoľčany, proti odporkyňi: S. L., Y. G. K. H. XXX/XX, XXX XX Y., K. G. S. XXXX/XX, XXX XX Y., zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Milošom Opačítym, trvale bytom Stredanská 2536/43, 955 01 Topoľčany, o zaplatenie 807,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 807,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 807,40 eur odo dňa 9.10.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ť o v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania došlým Okresnému súdu Topoľčany dňa 16.06.2014 pôvodne domáhal uloženia povinnosti odporkyňi zaplatiť mu sumu 1.136,08 eur spolu s rokom z omeškania vo výške 5,15% zo sumy 1.038,58 eur odo dňa podania návrhu (t. j. od 16.06.2014) do zaplatenia titulom zaplatenia polovice nákladov spojených s vlastníctvom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Y., Q. Y., Q. Y., K. J. K. Č.. XXX, L. J. X. I. Č.. XXX - G. Č.. X J. K. G. O. Č.. N. XXX J. W.. K. H. Č.. Q. XX. Zároveň žiadal i náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia a iných trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania. Dôvodnosť svojho návrhu odvodil z ustanovení § 137 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). V dôvodoch návrhu uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 6C/285/2013 zo dňa 04.10.2013 bolo manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozvedené. Odporkyňa sa v júli 2013 odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Aj napriek tomu, že sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, je stále spoluvlastníčkou nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Y., Q. Y., Q. Y., K. J. K. Č.. XXX, L. J. X. I. Č.. XXX - G. Č.. X J. K. G. O. Č.. N. XXX J. W.. K. H. Č.. Q. XX, z čoho vyplývajú práva, ale aj povinnosti, t. j. finančne prispievať polovicou na náklady spojené s vlastníctvom predmetného bytu (ďalej len „predmetný byt“). Navrhovateľ objasnil, že od rozvodu manželstva účastníkov konania platí všetky náklady spojené s vlastníctvom a užívaním tejto nehnuteľnosti, t. j. predmetného bytu, iba on. Za užívanie a vlastníctvo predmetného bytu zaplatil spolu sumu X.XXX,XX D. (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne ako spoluvlastníčky v tomto konaní, predstavuje žalovanú istinu 1.136,08 eur) za nasledujúce položky, ktorých úhrady preukázal predloženými dokladmi svedčiacimi o ich úhradách: 1. Splátky úveru Č.. XXXXXXXXXXXX vedenom v N. N., M.. N., a to splátku za mesiac november 2013 v sume 150,- eur, splátku za mesiac december 2013 v sume 140,- eur, splátku za mesiac január 2014 v sume 140,- eur, splátku za mesiac apríl 2014 v sume 135,- eur a splátku za mesiac február, marec, máj 2014 v sume 420,- eur; spolu v sume 985,- eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 492,50 eur); 2. Úhrada za užívanie bytu XXXXXXXXXXXX vyplácané

Stavebnému bytovému družstvu Y.: suma 175,- eur dňa 20.11.2013, suma 175,- eur dňa 17.12.2013, suma 537,52 eur dňa 03.06.2014; spolu v sume 887,52 eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 443,76 eur); 3. Daň z nehnuteľnosti v sume 8,76 eur dňa 24.03.2014 (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 4,38 eur); 4. Poplatok za komunálny odpad v sume 30,- eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 15,- eur); 5. Rozhlas a televízia: poplatok v sume 4,64 eur dňa 18.11.2013, poplatok v sume 4,64 eur za mesiac január 2014, poplatok v sume 4,64 eur za mesiac február 2014, poplatok v sume 4,64 eur za mesiac marec 2014, poplatok v sume 4,64 eur za mesiac apríl 2014; spolu v sume 23,20 eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 11,60 eur); 6. DIGI TV: poplatok v sume 9,60 eur za mesiac november 2013 dňa 18.11.2013, poplatok v sume 9,60 eur za mesiac december 2013 dňa 17.12.2013, úhrada nedoplatku v sume 38,40 eur za mesiace január 2014 až apríl 2014; spolu v sume 57,60 eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 28,80 eur); 7. Úhrada plynu: úhrada nedoplatku v sume 20,- eur dňa 27.05.2014 a úhrada plynu záloha v sume 17,76 eur dňa 17.12.2013; spolu v sume 37,76 eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 18,88 eur); 8. Úhrada elektrickej energie: poplatok v sume 41,24 eur dňa 25.10.2013 za mesiac október 2013, poplatok v sume 41,24 dňa 13.11.2013 za mesiac november 2013, poplatok v sume 41,24 eur dňa 09.12.2013 za mesiac december 2013, poplatok v sume 96,63 eur dňa 09.04.2014, poplatok v sume 6,- eur; spolu v sume 226,35 eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 113,175 eur); 9. Úhrada poisťného v sume 15,97 eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne, činí sumu 7,985 eur).

V predmetnej veci bol vydaný Okresným súdom Topoľčany platobný rozkaz č. k. 8C/97/2014-64 zo dňa 28.07.2014. Z dôvodu podania odôvodneného odporu v zákonnej lehote odporkyňou, bol platobný rozkaz zrušený v plnom rozsahu v súlade s § 174 ods. 2 veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V odpore poukázala na konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva (ďalej len „BSM“) účastníkov konania vedené od 16.06.2014 pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 4C/74/2014 iniciované navrhovateľom, pričom k návrhu na začatie tohto konania sa vyjadrila písomným podaním zo dňa 09.07.2014 doručeným súdu toho istého dňa, ktoré predložila aj v tomto konaní ako prílohu k odporu. Uviedla, že sa jedná o konanie, ktorého účastníkmi sú tie isté osoby, ako v predmetnom konaní a mala za to, že údajná pohľadávka, ktorú si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní, mala byť zahrnutá do konania o vyporiadanie BSM účastníkov konania, pretože tam patrí vyporiadanie celého majetku vrátane finančných náležitostí. Pohľadávku uplatnenú navrhovateľom v tomto konaní označila za údajnú. Neuznáva ju dôvodiac, že sám navrhovateľ vo svojich oboch súdnych návrhoch uvádza, že sa odsťahovala z predmetného bytu, pričom termín „odsťahovala“ podľa nej nie je správny, pretože neuvádza dôvody ani príčinu jej „odsťahovania“. Podotkla, že navrhovateľ jej v skutočnosti bránil užívať byt tým, že vymenil zámok na vstupných dverách bytu. Navrhovateľka nemá vedomosť o tom, že by mala navrhovateľovi platiť za užívanie niečoho, čo jej on sám svojím konaním znemožnil, lebo vytvoril také „domáce podmienky“ spolunažívania, ktoré pre ňu neboli akceptovateľné.

Navrhovateľ podaním zo dňa 09.10.2014 žiadal o pripustenie zmeny petitu - rozšírenie petitu. Svoj návrh na pripustenie zmeny petitu - rozšírenie petitu odôvodnil tým, že od začatia konania prišlo z jeho strany k ďalším úhradám nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním predmetného bytu, a to k úhradám nákladov za mesiac september 2014 v celkovej sume 467,64 eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne v zmysle tohto rozšíreného petitu, predstavuje sumu 233,82 eur) za nasledujúce položky, ktorých úhrady preukázal predloženými dokladmi svedčiacimi o ich úhradách: 1. Úhrada elektrickej energie: poplatok v sume 6,- eur dňa 26.09.2013 za mesiac september 2014 (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne v zmysle rozšíreného petitu, činí sumu 3,- eur); 2. Úhrada za užívanie bytu XXXXXXXXXXX I. N. G. O. Y., v sume 300,- eur dňa 26.09.2014 (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne v zmysle rozšíreného petitu, činí sumu 150,- eur); 3. Splátky úveru Č.. XXXXXXXXXXX I. I. N. N., M.. N., v sume 140,- eur dňa 11.09.2014 (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne v zmysle rozšíreného petitu, činí sumu 70,- eur); 4. Úhrada plynu: úhrada zálohy za mesiac september 2014 v sume 17,- eur (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne v zmysle rozšíreného petitu, činí sumu 8,50 eur); 5. Rozhlas a televízia: poplatok v sume 4,64 eur za mesiac september 2014 (pričom polovica z tejto sumy, ktorú požaduje zaplatiť od odporkyne v zmysle rozšíreného petitu, činí sumu 2,32 eur). Z tohto dôvodu žiadal, aby súd pripustil zmenu petitu v zmysle jeho podania zo dňa 09.10.2014

tak, že zaviazže odporkyňu, aby zaplatila navrhovateľovi sumu 1.369,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 1.136,08 eur odo dňa podania návrhu na začatie konania (t. j. od 16.06.2014) do zaplattenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 233,82 eur odo dňa podania návrhu na pripustenie zmeny petitu (t. j. od 09.10.2014) do zaplattenia a náhradu trov konania.

Súd na pojednávaní dňa 14.10.2014 vyhlásil za prítomnosti všetkých účastníkov konania uznesenie, ktorým podľa § 95 ods. 1 a 3 OSP pripustil zmenu návrhu v zmysle podania navrhovateľa zo dňa 09.10.2014 tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.369,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 1.136,08 eur od 16.06.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 233,82 eur od 09.10.2014 do zaplattenia a náhradu trov konania.

Odporkyňa doručila súdu dňa 21.10.2014 vyjadrenie k návrhu navrhovateľa v zmysle záverov z pojednávania, ktoré v úvode obsahovalo text už predtým podaného odporu proti platobnému rozkazu. Po tomto zopakovaní znenie odporcu navrhovateľka uviedla, že neuznáva návrh navrhovateľa a zotrváva na stanovisku, že ho žiada v celom rozsahu zamietnuť. Označila za pravdivé to, že zo spoločnej domácnosti odišla dňa 30.07.2013, čomu predchádzali viaceré upozornenia z jej strany adresované navrhovateľovi, že ak sa nezmení atmosféra doma, jednoducho sa odsťahuje a navrhovateľa opustí, čo aj splnila a navrhovateľ to, podľa jej vyjadrenia, asi do dnešného dňa nepredýchala, že sa vôbec na niečo také odvážila a urazila jeho ješitnosť. K tomu len podotkla, že navrhovateľom dlhodobo vytváraná nepriaznivá atmosféra veľmi zle vplývala aj na deti, ktoré síce už dospelé, ale videli, čo sa deje doma a dokonca ju nabádali, aby od navrhovateľa odišla. Ďalej uviedla, že navrhovateľ okamžite po jej odchode z predmetného bytu v tomto byte vymenil zámky a zamedzil jej vstup do bytu, znemožnil jej ho užívať a znemožnil jej užívať jej vlastníctvo, veci vyslovene jej a aj veci patriace do BSM. Poznamenala, že len ona tieto veci neriešila trestnými oznámeniami. Potom navrhovateľ podal návrh na rozvod manželstva. Odporkyňa uviedla, že chcela byť ústretová a preto s návrhom na rozvod súhlasila v domnení, že navrhovateľ je natoľko zrelý, že jej ústretový krok ocení, pochopí, a dôjde tak aj k zhode o vyporiadaní BSM. No mylila sa, nakoľko odporcu ju vláčil po polícii a podával trestné oznámenia, ktorých výsledok teraz ťažko prijíma. K meritu prejednávanej veci uviedla, že zo spoločnej domácnosti nikdy neodišla z osobného rozmaru, či neuváženeho kroku, ale z dôvodu obavy o zdravie, život a bezpečnosť, pretože atmosféra „spolunažívania“ bola neúnosná, čoho dôkazom je aj to, že od navrhovateľa sa odvrátili aj deti. Niekoľkokrát navrhovateľa upozornila na jeho spávanie a stavy hraničiace so zdravým rozumom, keď navrhovateľ, či už vedome alebo nevedome, vytváral atmosféru, kde sa nedalo žiť a ohrozoval jej bezpečnosť. Znova zopakovala, že navrhovateľ po jej odchode z adresy trvalého pobytu okamžite vymenil zámky, čím jej znemožnil užívať veci v jej výlučnom vlastníctve nepatriace do BSM, ako aj veci patriace do BSM. Z týchto dôvodov považovala návrh navrhovateľa za účelový, úmerný jeho duševnému rozvoju, ktorý je odrazom jeho vnímania rozvodu a vyporiadania BSM. Namietla zapracovanie do predmetného návrhu položky č. 1 - splátok úveru dôvodiac, že navrhovateľ v konaní sp. zn. 4C/74/2014 (konanie o vyporiadanie BSM účastníkov konania) hovorí, že „úver si berie na seba“ a nechápajúc, prečo potom uplatňuje v tomto konaní to isté, čo už uplatnil v inom konaní, a navyše dodala, že úver dlhú dobu splácala ona a polovicu z neho aj splatila. Taktiež namietla zapracovanie do predmetného návrhu položky č. 2 - úhrada za užívanie bytu dôvodiac, že navrhovateľ jej užívanie bytu znemožnil a to, že sa sám z neho dobrovoľne a úplne nezmyslene odsťahoval a radšej platí nájom na iný byt a ani energie neodhlásil. Mala za to, že je to jeho úmyselné konanie, ktoré si privodil sám cieľene a účelovo. Poukázala na to, že navrhovateľ v konaní o vyporiadaní BSM (sp. zn. 4C/74/2014) označil predmetný byt za holobyť neschopný užívania, len neuviedol, že aj to spôsobil svojím neuváženým, účelovým a úmyselným konaním. Navrhovateľka však potvrdila, tzn. označila ako pravdu to, že jej právny zástupca navrhovateľa, podľa nej akože „z nejakej milosti“ dal kľúč od bytu - niekedy v decembri 2013 alebo januári 2014. V súvislosti s ostatnými položkami, ako je úhrada plynu, elektrickej energie, rozhlasu a televízie, DIGO TV a pod. uviedla, že v byte sa v dôsledku protiprávneho konania navrhovateľa a vytvárania nezdravej atmosféry navrhovateľom nezdržiava a tento je podľa vyjadrenia navrhovateľa neobývatelný, nakoľko je holobyť. Energie sa dali podľa nej odhlásiť kedykoľvek a nevie, kto používa DIGI TV a rozhlas a TV. Ďalej uviedla, že ohľadom bytu dala navrhovateľovi niekoľkokrát písomný návrh na jeho odpredanie, prevedenie na deti, prenajatie, ale on nikdy nemal záujem vec riešiť. Takisto navrhovateľa viackrát vyzvala na riešenie a šetrenie nákladov, t. j. odhlásenie energií. Mala za to, že navrhovateľ svojím konaním a správaním vytvoril situáciu, kedy nebolo byt možné predať, hoci on i jeho právny zástupca takéto riešenie deklarovali. Vyjadrila nesúhlas s tým, že navrhovateľ si zrazu zmyslí, že za jeho

konanie a správanie má zodpovedať a hradiť nejaké náklady ona. Podľa nej si hradenie týchto nákladov vyvoláva a privodzuje navrhovateľ svojim nezmýselným správaním. Keďže podľa navrhovateľky navodil uvedenú situáciu cielene, účelovo a úmyselne navrhovateľ, vyjadrila presvedčenie, že nikto, ani súd, nemôže od nej spravodlivo požadovať úhradu nákladov vzhľadom na daný skutkový a právny stav veci.

Navrhovateľ podaním zo dňa 30.10.2014 zobral čiastočne návrh vo veci samej späť, a to v časti uplatnených nákladov za splátky úveru v celovej sume 562,50 eur (splátku úveru za mesiac november 2013 v sume 150,- eur, splátku úveru za mesiac december 2013 v sume 140,- eur, splátku úveru za mesiac januára 2014 v sume 140,- eur, splátku úveru za mesiac apríl 2014 v sume 135,- eur, splátku úveru za mesiac február, marec, máj 2014 v sume 420,- eur a splátku úveru za mesiac september 2014 v sume 140,- eur) s odôvodnením, že v konaní o vyporiadanie BSM účastníkov konania prebiehajúcim na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/74/2014 navrhuje navrhovateľ prebrať záväzok z úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava, ktorý ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva, t. j. ku dňu 25.10.2013 predstavuje sumu 7.283,53 eur. Celkové náklady spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti bez vyššie uvedených úverových splátok predstavujú spolu sumu 1.614,80 eur, preto žiadal súd, aby bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť polovicu nákladov spojených s vlastníctvom nehnuteľnosti, a to sumu 807,40 eur. Žiadal o povolenie späťvzatia návrhu, a to zo sumy 1.369,90 eur odpočítanie sumy 562,50 eur a v tom zmysle žiadal o pripustenie zmeny petitu tak, že súd odporkyňu zaviaže na zaplatenie navrhovateľovi sumy 807,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 807,40 eur odo dňa podania návrhu do zaplatenia a náhrady trov konania.

Súd na pojednávaní dňa 31.10.2014 vyhlásil za prítomnosti všetkých účastníkov konania uznesenie, ktorým podľa § 95 ods. 1 a 3 OSP pripustil zmenu návrhu v zmysle podania navrhovateľa zo dňa 30.10.2014 tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 807,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 807,40 eur od 09.10.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na skutočnostiach uvádzaných v návrhu na začatie konania, ktoré sú podporené predloženými dôkazmi. Na doplnenie uviedol, že odporkyňa sa odsťahovala v júli 2013 zo spoločnej domácnosti s odporcom. Napriek tomu, že sa odporkyňa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, je preukázateľné že naďalej je spoluvlastníčkou predmetného bytu. Od rozvodu manželstva všetky náklady spojené s bytom znáša jedine navrhovateľ, ktorý, ako to vyplýva z priložených príloh k návrhu, uhradil úhrady stavebnému bytovému družstvu, platil dane z nehnuteľnosti, platby za komunálny odpad, za rozhlas, satelit, úhradu plynu, úhradu poisťovného patriaceho k bytu. Na margo vyjadrení odporkyne, že si zato môže sám, keďže nechcel pristúpiť na jej podmienky vyporiadania BSM, navrhovateľ reagoval, že tieto neboli podmienky neboli pre neho akceptovateľné, nakoľko nezohľadňovali finančný dar na kúpu bytu, ktorý poskytli rodičia navrhovateľa. Zdôraznil, že akékoľvek takéto podmienky odporkyne nerušia jej povinnosť platiť úhrady spojené s užívaním bytu, ako aj príslušné poisťovné a príslušné platby do stavebného bytového družstva. Čo sa týka znemožnenia užívania bytu ozrejmil, že práve odporkyňa odišla z bytu, práve odporkyňa bez súhlasu navrhovateľa odsťahovala spoločný majetok. Povedal, že je pravdou, že na pár dní po zistení, že mizne majetok patriaci do BSM, vymenil zámky, avšak v momente, keď odporkyňa chcela prístup do bytu, tak jej boli kľúče k bytu odovzdané v advokátskej kancelárii jeho právneho zástupcu.

Splnomocnený zástupca odporkyne na pojednávaní zotrval na písomných vyjadreniach odporkyne, ktoré vo veci podala, čiže na odpore proti platobnému rozkazu, ktorý, ako sám uznal, sa týkal aj iných vecí, mimo veci prejedávanej v tomto konaní. Poznamenal, že návrh v tejto veci bol podaný 16.06.2014, jeho zmena bola doručená súdu 09.10.2014 a až na tomto pojednávaní sa dozvedel ďalšiu zmenu. Poukazujúc na vyjadrenie, ktoré doručili súdu dňa 21.10.2014, uviedol, že všetko podstatné je vypovedané v ňom. V súvislosti s odchodom navrhovateľky z domácnosti povedal, že odporkyňa nepotrebuje na ňaj súhlas navrhovateľa. V súvislosti s kľúčmi od predmetného bytu povedal, že tieto boli vymenené po jej nedobrovoľnom odchode. Ku kľúčom ďalej uviedol, že tieto boli dodané minimálne v decembri, januári, čo bolo po 4 mesiacoch, neboli dané do týždňa. Ku konaniu o vyporiadanie BSM účastníkov konania prebiehajúcemu na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/74/2014 uviedol, že v tomto konaní navrhovateľa vyzval, aby doložil výsledky správ z polície. Navrhovateľ by mal sám povedať, prečo odišiel z bytu, prečo neodhlásil čo sa dalo znížiť náklady. Čo sa týka vo veci 4C/74/2014 odporkyňa mala

niekoľko návrhov nie jeden napríklad byt predať, byt prenajať, byt prepísať na deti a zo žiadnych z týchto riešení navrhovateľ nesúhlasil. Teraz tvrdí navrhovateľ že chce byt pre seba, on sám dal inzerát že chce byt predať. Žiaľ navrhovateľ sa nechce dohodnúť, problém je v tom, že sme niekoľko krát vyzývali na dohodu, ale nedá sa.

Na výpoveď splnomocneného zástupcu odporkyne reagoval navrhovateľ vyjadrením, že ani jeden z manželov byt neužíva, boli návrhy zo strany odporkyne, ale tieto nezohľadňovali dar, ktorý bol poskytnutý rodičmi navrhovateľa. Označil za pravdivé to, že chceli byt aj predať, ale stále bolo problémom to, ako sa vypořádajú, keďže sa vždy narážalo na to, ako naložiť s týmto darom. Namietal, že vyjadrenie splnomocneného zástupcu odporkyne nebolo k meritu veci. Mal za to, že treba plniť aj záväzky vyplývajúce z tohto vlastníctva, keďže stále je to ich spoločný byt.

Splnomocnený zástupca odporkyne položil navrhovateľovi otázku, aký je to byt, na ktorú navrhovateľ odpovedal, že ide o 3 izbový byt v obci Tovarníky. Na ďalšiu jeho otázku čo je v byte, navrhovateľ uviedol, že sa tam nachádza sedačka, kuchynská linka, skriňa v spálni, v detskej izbe. Na ďalšiu otázku kto v tam býva, navrhovateľ uvádza, že tam nebýva nikto, nebýva tam ani on potom, ako mu odporkyňa zobrala z bytu veci dňa 13.12.2013. Na výslovnú žiadosť splnomocneného zástupcu odporkyne súd do zápisnice o pojednávaní zaznamenal, že navrhovateľ povedal, že ho odporkyňa vykradla. Na otázku, kedy navrhovateľ vymenil zámok, uviedol, že hneď ako sa odporkyňa odsťahovala z obavy o svoju bezpečnosť. Na otázku, kedy boli dodané kľúče od bytu, navrhovateľ odpovedal, že do bytu mala odporkyňa prístup vždy, v byte býval ich syn, ktorý mal kľúče. Ďalej povedal, že kľúčik jej nemuseli dávať, lebo vymenila zámok 13.12.2013 a kľúč mu bol daný do schránky. V odpovedi na ďalšiu otázku kladenú splnomocneným zástupcom odporkyne kedy odišiel navrhovateľ z bytu, odpovedal navrhovateľ, že odišiel 14.12.2013. Na ďalšiu otázku splnomocneného zástupcu odporkyne, či mali sporenie mladých, kedy sa skončilo, či boli finančné prostriedky vyplatené a či bola dohoda, že sa dajú finančné prostriedky deťom, navrhovateľ odpovedal, že sporenie mladých mali a platil som ho on 20 rokov. Finančné prostriedky z neho boli vyplatené, polovicu dostal on a polovicu dostala odporkyňa. Bola taká dohoda, že on dá finančné prostriedky synovi a odporkyňa dcére. Na to splnomocnený zástupca odporkyne uviedol, že odporkyňa vyplatila finančné prostriedky synovi a spýtal sa navrhovateľa, či on vyplatil finančné prostriedky dcére, na čo navrhovateľ uviedol, že nie dcére, pretože dohoda bola taká, že on vyplatí finančné prostriedky synovi. Keďže syn povedal, že teraz peniaze nepotrebuje, nech sú na účte, má ich navrhovateľ na účte. Na objasnenie položených otázok ohľadne sporenia mladých, predložil splnomocnený zástupca odporkyne súdu Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2014, ktorou I. L.Á., M. K., M. S., S. L., M. K., W. zmluvu o postúpení pohľadávky z Allianz Slovenskej sporiteľne, sporenie mladých, ktorú odporkyňa žiada započítať na istinu v tomto konaní. Nakoľko navrhovateľ žiadal o oboznámenie sa s touto zmluvou, súd mu ho umožnil. Po oboznámení sa s ňou namietal, že bola podpísaná jeho dcérou, ktorá sa v čase podpisu tejto zmluvy nachádzala I. M.. Dodal, že peniaze v Allianz Slovenskej sporiteľni sporili manželia a nebolo to vinkulované vtedy v prospech maloletých, a namietol, že táto zmluva sa absolútne netýka predmetu tohto sporu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisového materiálu, najmä s návrhom na začatie konania a jeho prílohami, odporom k platobnému rozkazu a jeho prílohami - žalobou o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/74/2014 a vyjadrením odporkyne k tejto žalobe, návrhom navrhovateľ na pripustenie zmeny petitu (rozšírenie návrhu) zo dňa 09.10.2014 a jeho prílohami, vyjadrením odporkyne k návrhu zo dňa 21.10.2014, čiastočným späťvzatím návrhu so žiadosťou o pripustenie zmeny návrhu zo dňa 30.10.2014, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 6C/285/2013 zo dňa 04.10.2013, právoplatným dňa 25.10.2013, ktorým bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, obsahom spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 4C/74/2014 - z neho so žalobou o vypořádanie BSM účastníkov konania, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2014, listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom v priebehu konania preukazujúcimi úhradu nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním predmetného bytu jeho osobou, z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Účastníci konania sú bývalí manželia, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 6C/285/2013 zo dňa 04.10.2013, právoplatným dňa 25.10.2013. Deň právoplatnosti

tohto rozvodového rozsudku, t. j. deň 25.10.2013 bol zároveň dňom zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva v zmysle ustanovenia § 148 ods. 1 OZ. Keďže k vyporiadaniu ich BSM nedošlo dohodou, podal navrhovateľ dňa 16.06.2014 na tunajšom súde žalobu (návrh) na vyporiadanie ich BSM, ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 4C/74/2014 a nebolo doteraz právoplatne ukončené. Účastníci konania nadobudli počas trvania ich manželstva do BSM v zmysle § 143 OZ nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území Y., Q. Y., Q. Y., K. J. K. Č.. XXX, L. J. X. I. Č.. XXX - G. Č.. X J. K. G. O. Č.. N. XXX J. W.. K. H. Č.. Q. XX. Odporkyňa ako spoluvlastníčka tejto nehnuteľnosti (predmetného bytu) sa z neho v júli 2013 odsťahovala - opustila spoločnú domácnosť s navrhovateľom - vtedy ešte jej manželom. Od rozvodu manželstva účastníkov konania platil všetky náklady spojené s vlastníctvom a užívaním tejto nehnuteľnosti (predmetného bytu), špecifikovanými jednak v návrhu na začatie konania a jednak v návrhu na pripustenie zmeny petitu (rozšírenie návrhu) zo dňa 09.10.2014, uvedenými vyššie, iba navrhovateľ. Predloženými listinnými dôkazmi, ktoré neboli namietané odporkyňou, preukázal, že za užívanie a vlastníctvo predmetného bytu zaplatil spolu sumu 2.227,16 eur, pričom polovica z tejto sumy, ktorú pôvodne pred prvým v poradí návrhom na zmenu petitu /rozšírenie návrhu/ požadoval zaplatiť od odporkyne ako spoluvlastníčky v tomto konaní, predstavovala žalovanú istinu 1.136,08 eur), a po pripustení poslednej, druhej v poradí, zmene návrhu, požadoval zaplatiť od odporkyne istinu 807,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 807,40 eur odo dňa 09.10.2014 (odo dňa podania návrhu na rozšírenie žaloby) do zaplatenia. Navrhovateľ z toho titulu požaduje od odporkyne uhradenie polovice (807,40 eur) ním preukázateľne vynaložených nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním predmetného bytu, nakoľko odporkyňa mu ich dobrovoľne neuhradila. Opodstatnenosť tohto nároku však nesprávne subsumoval pod ustanovenia § 137 ods. 1 a 2 OZ. Za obdobie od dobrovoľného odsťahovania sa odporkyne z predmetného bytu do právoplatnosti rozvodu ich manželstva, t. j. od 30.07.2013 do 25.10.2013, navrhovateľ ani nepožaduje úhradu polovice ním vynaložených nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním predmetného bytu zjavne uvedomujúc si, že v zmysle ustanovenia § 144 OZ, podľa ktorého veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním, ako aj že v zmysle ustanovenia § 145 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, podľa ktorého bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov, a z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 144 OZ, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Podľa § 145 ods. 1 veta prvá OZ, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov.

Podľa § 145 ods. 2 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa § 146 OZ, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Pre právne posúdenie prejednávanej veci je rozhodujúca aplikácia citovaného ustanovenia § 146 OZ. Podľa tohto ustanovenia sa postupuje v prípadoch, ak sa manželia nedohodnú o spôsobe a rozsahu

užívania spoločnej veci (teda i nehnuteľnosti), o dispozícii s ňou, o spôsobe a rozsahu nákladov na ňu vynaložených alebo o iných obdobných právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z manželov súd. Takéto právo patrí každému z manželov počas trvania manželstva. Toto právo však zostáva manželom zachované aj po zániku ich manželstva, pokiaľ nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva a kde ešte stále plynie trojročná lehota uvedená v ustanovení § 149 ods. 4 OZ. Ak sa teda jeden z manželov obráti na súd s takouto žalobou v čase, kedy už došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva, súd upraví sporné vzťahy, ale len dovedy, kým nebude uskutočnené vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov buď dohodou alebo súdnym rozhodnutím alebo zo zákona (ex lege) uplynutím trojročnej lehoty uvedenej v ustanovení § 149 ods. 4 OZ.

Použitie právneho prostriedku upraveného v ustanovení § 146 OZ aj po zániku manželstva a teda po zániku bezpodielového spoluvlastníctva je možné za použitia § 853 OZ (analógia legis) so zreteľom na to, že správa majetku bývalých manželov sa až do vyporiadania riadi ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve (R 17/1967).

Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. februára 2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (k 09.10.2014), tzn. platná v období od 10.09.2014 doteraz, predstavuje 0,05% ročne + 5 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. = 5,05% ročný úrok z omeškania.

Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci konania, mal súd za preukázané, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne tak v časti uplatnenej istiny 807,40 eur, ako aj v časti uplatnených zákonných úrokov z omeškania.

K námietke odporkyne obsiahnutej v odpore proti platobnému rozkazu, že navrhovateľ jej v skutočnosti bránil užívať byt tým, že vymenil zámok na vstupných dverách bytu a z toho dôvodu navrhovateľka nemá vedomosť o tom, že by mala navrhovateľovi platiť za užívanie niečoho, čo jej on sám svojím konaním znemožnil, súd poznamenáva, že z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní vyšlo najavo, že do bytu mala odporkyňa prístup vždy, v byte býval ich syn, ktorý mal kľúče. Tým je vyvrátené tvrdenie odporkyne, že do bytu nemala prístup od júla 2013, čo mal spôsobiť nemožnosť užívania bytu ňou). Z výsluchu odporcu tiež vyplynulo, že kľúčik jej nemuseli dávať, lebo odporkyňa vymenila zámok 13.12.2013 a kľúč mu bol daný do schránky. Týmto mal súd za preukázané, že obdobného konania, akého sa dopustil navrhovateľ v júli 2013, keď vymenil zámok na predmetnom byte, sa dopustila aj navrhovateľka v decembri 2013, keď tiež vymenila na byte zámok, o čom sa, nebyť tejto výpovede navrhovateľa, odporkyňa vo svojich vyjadreniach produkovaných počas konania, nezmienuje. Za tejto dôkaznej situácie preto nemôže obstať obrana odporkyne spočívajúca v jej tvrdení o nemožnosti užívania bytu od jej dobrovoľného odchodu z bytu v júli 2013, z čoho vyvodila, že nie je povinná uhradiť navrhovateľovi polovicu ním vynaložených

nákladov spojené s vlastníctvom a užívaním tejto spoločnej nehnuteľnosti za obdobie od jej odchodu. Súd poznamenáva, že navrhovateľ žiada úhradu polovice ním vynaložených nákladov až od novembra 2013, nie od júla 2013. Ak by aj vzal do úvahy dobu, po ktorú, ako tvrdí odporkyňa nemohla byť užívať, jednalo by sa len o dobu necelého mesiaca a pol (november a do 12.12.2013), nakoľko prístup k užívaniu bytu získala určite dňom 13.12.2013, kedy ona sama vymenila zámok na vchodových dverách bytu. Avšak dokazovaním, a to výsluchom navrhovateľa, bolo preukázané, že aj za toto obdobie mala prístup do bytu, pretože v ňom býval syn účastníkov konania, ktorý kľúče mal. V súvislosti s kľúčmi od predmetného bytu povedal, splnomocnený zástupca odporkyne na pojednávaní, že tieto boli vymenené po jej nedobrovoľnom odchode. Tým poprel tvrdenie samotnej navrhovateľky, ktorá vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu priznala, že z bytu odišla dobrovoľne. Navyše z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ z bytu odišiel 14.12.2013, čiže odo dňa nasledujúceho po vymenení zámku na dverách bytu navrhovateľkou. Navrhovateľke teda nič nebránilo v užívaní bytu odo dňa 13.12.2013. Napriek tomu z dokazovania je zrejmé, že od tohto času byt neužíva žiadny z účastníkov konania. Navrhovateľ potvrdil, že tam nebýva nikto, nebýva tam ani on potom, ako mu odporkyňa zobrala z bytu veci dňa 13.12.2013, čím potvrdil už ním skôr tvrdené, že v predmetnom byte nebýva ani jeden z účastníkov konania, čo oprávňuje navrhovateľa žiadať od odporkyne náhradu polovice ním vynaložených nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním predmetného bytu. Z výsluchu navrhovateľa o dni jeho odchodu z bytu vyplýva, že tiež dobrovoľne odišiel po výmene zámku na byte navrhovateľkou, presne tak, ako to učinila aj navrhovateľka v júni 2013, po tom, ako zámok na byte vymenil odporca. Z týchto dôkazov vyplynulo, že účastníci konania si navzájom robili prieky, ktoré vyústili aj do toho konania, preto sú obaja zodpovední za vzniknutý stav, a keďže navrhovateľ preukázateľne zaplatiť všetky úhrady za vlastníctvo a užívanie ich spoločného bytu, je dôvodne oprávnený požadovať od odporkyne nahradenie mu polovice z týchto nákladov v zmysle ustanovenia § 146 OZ. Preto súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu (po právoplatnom poslednom /druhom v poradí/ pripustení zmeny návrhu) vyhovel.

K tvrdeniu odporkyne o jej nútenom odchode z predmetného bytu súd uvádza, že samotná odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 21.10.2014 označila za pravdivé to, že zo spoločnej domácnosti odišla dňa 30.07.2013, čomu predchádzali viaceré upozornenia z jej strany adresované navrhovateľovi, že ak sa nezmení atmosféra doma, jednoducho sa odsťahuje a navrhovateľa opustí, čo aj splnila. Týmto sama navrhovateľka uznala, že odišla v júli 2013 dobrovoľne zo spoločnej domácnosti. Na námietku odporkyne o znemožnení užívania bytu navrhovateľom, navrhovateľ výpoveďou na pojednávaní objasnil, že práve odporkyňa odišla z bytu, práve odporkyňa bez súhlasu navrhovateľa odsťahovala spoločný majetok, pritom priznal, že je pravdou, že na pár dní po zistení, že mizne majetok patriaci do BSM, vymenil zámky, avšak v momente, keď odporkyňa chcela prístup do bytu, tak jej boli kľúče k bytu odovzdané v advokátskej kancelárii jeho právneho zástupcu.

V súvislosti s odporkyňou namietaným zapracovaním do predmetného návrhu položky č. 2 - úhrada za užívanie bytu dôvodiac, že navrhovateľ jej užívanie bytu znemožnil a to, že sa sám z neho dobrovoľne a úplne nezmýšľene odsťahoval a radšej platí nájom na iný byt a ani energie neodhlásil, z čoho mala za to, že je to jeho úmyselné konanie, ktoré si privodil sám cielene a účelovo, súd uvádza, že aj o odporkyni by sa potom dalo povedať, že si sama privodila odchod z predmetného bytu, lebo ho opustila, ako potvrdila dobrovoľne. K jej ďalšej námietke o tom, že navrhovateľ v konaní o vyporiadaní BSM (sp. zn. 4C/74/2014) označil predmetný byt za holobyť neschopný užívania, len neuviedol, že aj to spôsobil svojím neuváženým, účelovým a úmyselným konaním, súd konštatuje, že jej tvrdenie o holobyte bolo vyvrátené výpoveďou navrhovateľ na pojednávaní, kde povedal, že v byte sa nachádza sedačka, kuchynská linka, skriňa v spálni, v detskej izbe. Týmto vyvrátil tvrdenie odporkyne, že sa jedná o neobývateľný holobyť. Navrhovateľka sama potvrdila, tzn. označila ako pravdu to, že jej právny zástupca navrhovateľa, podľa nej akože „z nejakej milosti“ dal kľúč od bytu - niekedy v decembri 2013 alebo januári 2014. Od tejto doby jej nič nebránilo v jeho užívaní, keďže disponovala kľúčmi od predmetného bytu (napokon sama vymenil zámok na dverách bytu 13.12.2013) byt si mohla zariadiť, ak bol, ako tvrdí holobyť.

Čo sa týka odhlásenia energií z dôvodu nevznikania ďalších nákladov s užívaním bytu, odporkyňa sama vo vyjadrení sa k návrhu uviedla, že energie sa dali podľa nej odhlásiť kedykoľvek a že viackrát vyzvala navrhovateľa na riešenie a šetrenie nákladov, t. j. odhlásenie energií. Súd poznamenáva, že

nič nebránilo odporkyňu ako spoluvlastníčke predmetného bytu, aby ona sama odhlásila energie, keď to neučinil odporca.

Splnomocneným zástupcom odporkyne na pojednávaní predloženú Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2014, ktorou I. L., M. K., M. S., S. L., ako postupník, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávky z Allianz Slovenskej sporiteľne, sporenie mladých, ktorú, ako tvrdil, odporkyňa žiada započítať na istinu v tomto konaní, súd vyhodnotil ako pohľadávku, ktorej započítanie s nárokom uplatňovaným v tomto konaní nie je možné s poukazom na ustanovenie § 580 OZ a súhlasne s navrhovateľom vyhodnotil, že peniaze v Allianz Slovenskej sporiteľni sporili účastníci konania manželia a tieto neboli vtedy vinkulované v prospech maloletých detí účastníkov konania.

Odkazy účastníkov, predovšetkým žalovanej stany, na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/74/2014, ktorého predmetom je vyporiadanie BSM účastníkov konania, boli pre rozhodnutie v danej veci irelevantné vzhľadom k tomu, že jednak toto konanie môže byť, v súlade s citovaným ustanovením § 146 OZ a jeho interpretáciou, vedené oddelene od konania o vyporiadanie BSM, a jednak navrhovateľ svojím návrhom zo dňa 30.10.2014 správne zobral návrh späť v časti uplatnenej polovice (562,50 eur) zaplatených súm (1.125,- eur) za splátky úveru č. 02627353056 vedenom v Slovenskej sporiteľni, a. s., a v zmysle toho žiadal pripustiť zmenu návrhu, pretože z obsahu žaloby o vyporiadanie BSM účastníkov konania, o ktorej sa vedie na tunajšom súde konanie pod sp. zn. 4C/74/2014, s ktorou sa súd v rámci dokazovania v predmetnej súdnej veci oboznámil, vyplýva, že do masy BSM, ktorú žiada navrhovateľ vyporiadať zaradil ako pasívum aj zostatok toho úveru. Súd na pojednávaní dňa 31.10.2014 vyhlásil za prítomnosti všetkých účastníkov konania uznesenie, ktorým podľa § 95 ods. 1 a 3 OSP pripustil túto zmenu návrhu v zmysle podania navrhovateľa zo dňa 30.10.2014 tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 807,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 807,40 eur od 09.10.2014 do zaplataenia a náhradu trov konania. Súd v tejto súvislosti len ozrejmjuje, že keby navrhovateľ v tejto časti (polovica úhrad za splátky úveru) nebol zobral návrh čiastočne späť, bol by jeho návrh v tejto časti aj tak zamietnutý, pretože je súčasťou konania o vyporiadanie BSM.

Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňa navrhovateľovi dobrovoľne vzniknutú pohľadávku neuhradila, dostala sa preukázateľne do omeškania s plnením peňažného záväzku (807,40,- eur). Sám navrhovateľ označil za deň omeškania s plnením peňažného záväzku odporkyňou až deň 09.10.2014, kedy prvýkrát požiadala o pripustenie zmeny návrhu (rozšírenie petitu), hoci sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením peňažného záväzku oveľa skoršie. Súd akceptujúc dispozíciu navrhovateľa s návrhom, zaviazal odporkyňu, v zmysle citovaných ustanovení § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, zaplatiť navrhovateľovi, okrem istiny 807,40 eur, aj ním správne uplatnené zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 807,40 eur od 09.10.2014 do zaplataenia.

Vzhľadom na uvedené, súd v prvom výroku enunciatu tohto rozsudku zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 807,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 807,40 eur odo dňa 9.10.2014 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Lehotu na plnenie súd určil v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou OSP, podľa ktorého, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania súd v tomto rozsudku nerozhodol, nakoľko pri jeho písomnom vyhotovení nemohol mať vedomosť o tom, či sa v konaní úspešný navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca dostaví, resp. nedostaví, na vyhlásenie rozsudku, za ktorý úkon právnej služby by mu taktiež prislúcha náhrada trov právneho zastúpenia. Preto súd v druhom výroku enunciatu tohto rozsudku rozhodol, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v súlade s § 151 ods. 3 OSP.

Záverom je žiaduce uviesť, že súdu bolo dňa 12.11.2014 doručené písomné vyjadrenie odporkyne k návrhu navrhovateľa zo dňa 11.11.2014 (v súdnom spise zažurnalizované pod č. I. 121 - 124), na ktoré však súd už nemohol prihliadnuť, nakoľko súd v danej veci, na pojednávaní konanom dňa 31.10.2014, uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Pred vyhlásením tohto uznesenia súd prítomných účastníkov konania (navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a splnomocneného zástupcu odporkyne) riadne poučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 OSP, ako to vyplýva z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 31.10.2014, a navyše poučenie podľa § 120 ods. 4 OSP tvorí aj obsah Poučenia pre účastníka občianskeho súdneho konania - odporcu (žalovaného) zo dňa 03.09.2014 (č. I. 87 - 88 súdneho spisu), ktoré bolo odporkyne doručené dňa 12.09.2014, ako to vyplýva z doručanky pripojenej na č. I. 82 súdneho spisu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).